

VÁNOČNÍ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV

Goliáš oloupen, veselme se,
člověk jest
vykoupen, radujme se!

JENÍKOV HUDCOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ

Víš, co zpíváš?

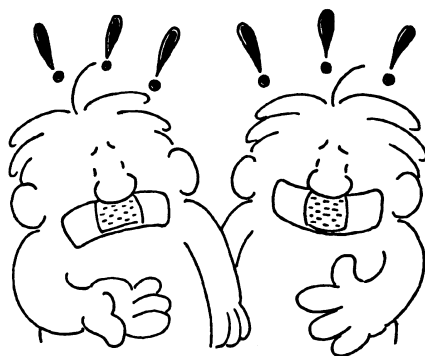
Naší neznámější koledou je píseň Narodil se Kristus Pán, kterou končí snad každá bohoslužba ve vánoční době. Přiznám se, že ji už odmala zpívám rád, ale byla doba, kdy jsem si uvědomil, že mi některá slova v ní nejsou jasná. Tak jsem začal přemýšlet, pátrat a nyní bych vám rád předložil výsledek svého úsilí.

V refrénu zpíváme „z života čistého, z rodu královského, nám narodil se“. První slova připomínají Pannu Marii počatou bez poskvrny dědičného hříchu, kterou si takto Bůh připravil, aby se stala matkou Božího Syna. Připomínají také nadpřirozený způsob početí Ježíše v jejím lůně – z Ducha svatého. To vše podle slov proroka Izajáše, který už 750 let před narozením Krista prorokoval: „Dá vám znamení sám Pán, hle panna počne a porodí syna a dájí mu jméno Emmanuel – to je Bůh s námi“ (Iz 7,14). Další slova mluví o Ježíšově původu ze starobylého rodu krále Davida – izraelský král David byl prapra...dědečkem Ježíšovým. Znovu o tom mluví Isajáš: „Vzejde proutek z pařezu Jišajova...“ (Iz 11,1) – Jišaj byl otec krále Davida. Potvrzuje to také prorok Nátan, který samému Davidovi ohlašuje Boží rozhodnutí: „Po tobě dám povstat tvému potomku a jeho království upevním navěky.“ (2 Sam 7,13) Navěky nemůže trvat žádné pozemské království, ale jen království Boží, které přináší na zem Ježíš – království, které není z tohoto světa...

Nejvíc mi ale vrtala hlavou slova „Goliáš oloupen, člověk jest vykoupen“. Co má co dělat Goliáš s narozením Ježíše? Možná víte, že Goliáš byl obávaný válečník, nepřítel Izraele, před kterým všichni utíkali. Všichni kromě budoucího krále Davida. Když se vypravil proti němu do boje, Goliáš se mu smál, že je malý a nepatrný. David ale odpověděl, že jde proti němu v Božím jménu, a zvítězil. (1 Sam 17) V koledě je Goliáš symbolem všeho zla, nad kterým vítězí Ježíš – Davidův potomek. A proč je oloupen? Ďábel si dělá nárok na člověka. Ježíš ale člověka z jeho rukou vytrhuje – tím je Goliáš oloupen, a člověk vykoupen – Ježíšovou smrtí a vzkříšením je zapláceno výkupné za všechny hříchy člověka.

P. Jindřich Čoupek

ZPO

Mnozí lidé stále naříkají, že upadají do stejných problémů a chyb. Mají sice mnohdy dobré předsevzetí, ale v konkrétních situacích snadno upadají do starých stereotypů jednání. A přitom by stačilo jen málo. Zvládnout první okamžik. Vše záleží totiž na tom, jak hned na začátku zareagujeme. Například napadne nás nějaká myšlenka. Už v prvním okamžiku jí můžeme dát prostor nebo ji odmítnout. Když zvládneme první

okamžik, většinou ustojíme i následující okamžiky. Platí to především v oblasti vztahů, v oblasti zvládnání našich emocí, především vzteku, a také v oblasti našeho jazyka. Vše začíná už v tom, jak si děláme pořádek ve svých myšlenkách. Denně vstupujeme do mnoha situací, ve kterých se musíme rozhodovat. Právě pro ty okamžiky si pamatujeme zkratku ZPO = zvládnout první okamžik.

P. Marek Dunda

Ve čtvrtek 17. 12. jste všichni zváni na předvánoční koncert do jeníkovského kostela.

Letos začne v 18 hodin a vystoupí sbor z Duchcova.

Půlnoční mše svatá bude 24. 12. 2009 ve 24.00 ve Hrobě.

25.12. můžete oslavit **narození Páně** v kostele v Hrobě v 8.30 nebo v Duchcově v 10.30

Někdy po Novém roce projdou vaše domácnosti opět Tři králové se žádostí o příspěvek na potřeby charity.

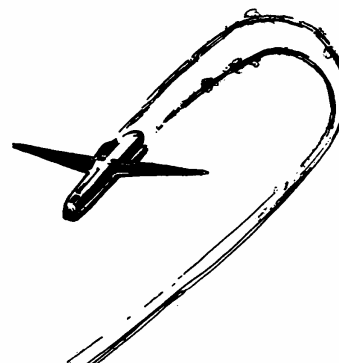
Známe cíl?

Nedávno jsme jeli na pohřeb jednoho kněze z ostravsko-opavské diecéze. Vyjeli jsme brzy ráno, abychom to stihli. Pohřeb se měl konat ve Vřesině. Na mapě jsme si našli Vřesinu a jeli jsme. Když jsme dojeli do Ostravy, navigace nás vedla jinam, než jsme měli podle mapy naplánováno. Ale co. Věděli jsme kam chceme jet, tak jsme na ni nedali a pokračovali podle svých plánů. Jenže když jsme tam dojeli, tak u kostela bylo poměrně pusto. V tom okamžiku jsme zjistili, že je tu ještě jedna Vřesina, asi 20 km odsud a navigace nás vedla tam. Jenže jsme na ni nedali. Tak jsme nakonec dojeli pozdě.

Kolikrát se této chyby dopouštíme i v našem životě. Máme určitý plán, kterým se řídíme a do kterého si nechceme nechat mluvit. Jdeme si za svým cílem, protože jsme si jisti, že ho dobře známe. Pokud by nám někdo vykládal něco jiného než o čem jsme přesvědčeni, dívali bychom se na něj divně, pokud bychom ho rovnou někam neposlali. My kněží to můžeme vnímat často u lidí, kterým chceme povídat něco o Pánu Bohu. Zažil to i sv. Pavel když kázal v Athénách – poslechneme si tě někdy jindy...

A tak i nám se může stát, že se najednou ocitneme úplně někde jinde než jsme původně chtěli být. Pak se divíme, jak je to možné. Vždyť jsme měli vše tak dobře naplánované. Ano, plán tu byl, ale chyběla tu důležitá věc a to naslouchat. Možná někdy přišel určitý impuls, takhle to nedělej, zvol jinou strategii..., ale my jsme to nechtěli slyšet.

Vánoce, které jsou před námi, mohou být pro nás takovým novým impulsem k přehodnocení svých pohledů na život a na cesty po kterých kráčíme. Co kdybychom začali brát vážně výzvu k obrácení svého srdce k Pánu Ježíši, abychom nakonec dorazili do toho správného cíle?

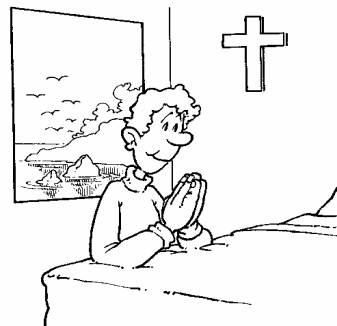

Misionářkou

Koncem října jsem jela poprvé s Fatymem na lidové misie. Nemohla jsem se dočkat, protože jsem nevěděla co to misie jsou. Tentokrát jsme jeli do Slavkova u Brna. Misie jsou duchovní obnova pro celou vesnici. Naším úkolem spolu s dalšími misionáři bylo navštěvovat lidi ve vesnici dům od domu, zvat je na mši svatou, nabízet příležitost ke svátostem a návštěvu kněze.

Lidé byli milí a přívětiví, vesměs jsme se setkali s kladnými ohlasy. Dokonce i ti, které jsme na mši svatou pozvali, tak přišli. Moc se mi líbili mše svaté pro děti a mládež. Program misí byl pestrý. Denně byla mše svatá, modlitby a stavovské promluvy. K důležitým bodům misí patřilo kající procesí. Potěšilo nás, kolik lidí přišlo. Na závěr misí byla celonoční adorace, kterou si vedla místní mládež jenž byla touto možností nadšena.

Jako upomínka na misie byly v jednotlivých farnostech postaveny misijní kříže. Každý mohl přijít ke kříži, dotknout se jej a krátce se pomodlit. Po celou dobu misí o nás bylo dobře postaráno, včetně ubytování a stravování. Z misí jsem odjížděla s velkou radostí a i pro mně byli povzbuzením. Už se těším na další misie.

Simona Masopustová

Dušičkový průvod

V pondělí 2. listopadu jsme se sešli v kostele svatého Petra a Pavla v Jeníkově, abychom v modlitbách vzpomněli na naše zemřelé. Vzhledem k tomu, že v kostele není elektřina, mše svatá byla sloužena při svíčkách. Otec Nik ve svém kázání zdůraznil důležitost

modliteb za duše v očistci, mluvil o jejich utrpení a o tom, jak jim můžeme pomáhat. Mimo jiné přirovnal zimu, která už na nás udeřila, k chladu, který musí snášet duše v očistci. Víme, že zase přijde jaro, a s ním teplo. Také duše v očistci vědí, že jejich utrpení jednou skončí. Pak už budou navždy v teple Boží lásky. Po skončení mše svaté vyšel z kostela průvod věřících se svíčkami směrem k jeníkovskému hřbitovu. Během průvodu účastníci zpívali kající žalmy a statečně snášeli

nepřízeň počasí. Lilo jak z konve. Na hřbitově jsme se zastavili u hlavního kříže a společně jsme se pomodlili za zemřelé. Věříme, že naše pomoc byla silnější o obět' trpělivého snášení vytrvalého deště. Poté, na zakončení procesí, jsme procházeli uličkami hřbitova a otec Nik žehnal hroby.

Lukáš Janda

Budoucnost je nejistá, sílu najdeš u Krista

Ježíš se narodil chudým rodičům, na cestách v chudé stáji. „Celý život v chudobě a strasti mnohé žil“, neměl, kam by složil hlavu. Mnozí jsme zvyklí slavit svátky jeho narození v záplavě drahých dárků a u tučných stolů. Není to spolu v rozporu? Co nám lidem 21. století v České republice říká způsob života v dobrovolně zvolené chudobě? Nad tím bych se chtěl spolu s vámi zamyslet v příloze letošního vánočního Zpravodaje. (P. Jindřich Čoupek)

Chudoba jako bída

Vnímáte rozdíl mezi těmi slovy? Když se řekne chudoba, mnozí na toto slovo zareagují jako na situaci, se kterou nechtějí mít nic společného. Představí si oprýskané domy, blátivé ulice, chatrné oblečení, lidi bez domova, prázdný stůl, hlad, ... Tato tvář chudoby by se dala nazvat spíše bídou. Nacházíme ji v dalekých krajích třetího světa – v rozvojových zemích Afriky, Asie nebo jižní Ameriky, ale je přítomná i rozvinutých zemích Evropy a najdeme ji i v České republice. Ta pak může mít různé příčiny. Jednou z nich může být hospodářská krize v určité zemi nebo to, že hospodářství nějaké země je dosud nerozvinuté natolik, aby se zajistil důstojný život obyvatel této země (tak je tomu v mnoha tzv. rozvojových zemích třetího světa). Jinou příčinou může být nějaká osobní tragédie v životě člověka, která jej uvrhne do chudoby: bankrot, podvod, úmrtí toho, kdo se staral o živobytí rodiny. Nebo nějaká nespravedlnost na trhu – třeba nízké výkupní ceny výrobků, které vedou výrobce do chudoby. Výše uvedené příčiny více či méně nějak souvisí s nespravedlnostmi přítomnými v našem světě. Nespravedlivá chudoba, kdy člověk musí dennodenně zápasit o holý život při tíživém nedostatku prostředků k obživě, se podepisuje na duši člověka. Nezřídka takovýto dlouhotrvající stav vede člověka k beznaději. Chudým lidem zvláště v rozvojových zemích také často chybí i to nejzákladnější vzdělání, které by jim mohlo umožnit nějak svou situaci změnit. Bez vzdělání nebo bez pomoci druhých je situace chudých a také jejich dětí nezměnitelná.

Je však také bída, za kterou si člověk může sám – to když si někdo nechce vydělávat na své živobytí (a pak beze studu žádá podporu od státu – to je spíš hanba!!!). Těmto připomíná sv. Pavel v listu Soluňanům: „Kdo nechce pracovat ať nejl.“ (2. Sol 3,10)

Chudoba duchovní

Mluvíme-li o různých tvářích chudoby, nesmíme zapomenout na chudobu duchovní. Právě tato se objevuje v rozvinutých evropských krajinách a žijí v ní lidé, kteří po materiální stránce mají všechno potřebné k životu. Pociťují ji děti, kterým se nevěnují dostatečně jejich až příliš zaměstnaní rodiče. Žijí v ní staří lidé, kteří potom, co dali vše svým dětem, jsou od nich zapomenuti. Žijí v ní mnozí, kterým chybí přátelské vztahy a obyčejná lidská setkání. Ti, kteří žijí ve virtuálním světě internetu nebo televizních seriálů a zapomněli, že za dveřmi jejich bytu fouká vítr a svítí slunce. Prožívají ji také lidé různě ztracení v životě. A mnozí další.

Ve skutečnosti chudí jsou také ti přespříliš bohatí, kterým se často stane, že je jejich blahobyť učiní necitlivými k chudobě druhých. Při tříkrálové sbírce často zažíváme, jak obyčejné babičky dávají veliké bankovky a lidé z nádherných domů, před kterými stojí mercedes do pokladničky nasypou čtyři dvoukoruny. Právě těmto praví kniha Zjevení: „Říkáš: Jsem bohat, mám všechno a nic už nepotřebuji! A nevíš, že jsi ubohý, bédný a nuzný, slepý a nahý!“ (Zj 3,17-18)

Chudoba betlémského krále

Položme si otázku, co doopravdy rozhoduje o tom, kdo člověk je? Je to jeho postavení, moc, peníze či jiný majetek? Pozemští „králové“ si na své kralování tady na zemi několik let jenom hrají: obklopují se bohatstvím, které je vzhledem k jejich lidství vnějším. Mnozí za svou vojenskou moc nebo skvostnou nádheru svých paláců skrývali svůj strach, úzkost a nejistotu. A mnozí bohatí jsou i dnes uvnitř slabí, nejistí a prázdní. I ten nejbohatší jednou z tohoto světa odejde.

Opravdové bohatství člověka je duchovního charakteru – skrývá se v duši člověka. V poslední době jsem přemýšlel o Ježíšově chudobě, ze které přesto vyzařuje královská důstojnost. Ježíš se narodil chudým rodičům, v chudé stáji za městem, a přesto se mu klanějí mudrci jako králi. Podobně vidíme vyzařování Ježíšovy královské moci z Janova popisu ukřižování. Když Ježíše zatýkají a on jim na jejich otázku

„Koho hledáte?“ odpoví „Já jsem to“, padnou před ním na zem v aktu klanění. Jsou doslova přinuceni se před ním sklonit, i když jej nakonec ze zahrady odvedou v poutech. Dále Ježíš stojí před Pilátem obnažený, zbičovaný, nemá nic. Ale i tak z jeho slov a z celé jeho osoby září královská moc, která nelze skrýt: „Ano, já jsem král, já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě“. (Jan 18,37)

Nepřišlo vám nikdy divné, proč to tak je? Protože Ježíš si na krále nehraje, ale králem celou svou bytostí je. Být králem patří k podstatě jeho osoby, zatímco všichni ostatní králové na zemi mají své kralování svěřeno zvnějšku Bohem a tedy jim nepatří nutně.

Chudoba či prostota tedy dává vyniknout tomu podstatnému na člověku – obnažuje lidství. Chudý člověk se nemá za co skrýt, a proto vyniká, jaký doopravdy je v hloubi své bytosti.

Celé vtipně doplňuje Jan Werich: „Když už člověk jednou je, tak má koukat aby byl. A když kouká, aby byl, a je, tak má být to, co je, a nemá být to, co není, jak tomu v mnoha případech je.“ I toto je jedna z tváří chudoby: na nic si nehrát, ale budovat to, kým jsem a rozvíjet duchovní dary, které v sobě nacházím ke společnému prospěchu.

Blahoslavení chudí volí chudobu

Písmo svaté na mnoha místech hovoří o soucitu a ohledu na chudé a o pomoci pro ně. Svatý Pavel ve druhém listu Korint'anům vybízí ke sbírce na chudé a připomíná, že Ježíš se pro nás stal chudým: „Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro nás se stal chudým, abychom my zbohatli z jeho chudoby.“ (2 Kor 8 kap) On je ten, který se stal solidárním s lidskou chudobou a v tomto jej můžeme následovat také my, jeho učedníci, když slyšíme jeho hlas: „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej svůj majetek a dej ho chudým a budeš mít poklad v nebi. Potom přijď a následuj mě.“ (Lk 18,22) Ježíš blahoslaví chudé a zve k chudobě. Jak ale chudobu v našem světě prakticky žít?

Bůh jistě nechce, abychom žili v lidsky nedůstojných podmínkách (i když mnozí naši bratři a sestry ve světě takto ne vlastní vinou žijí!). Radikální chudoba, kterou žil sv. Pavel nebo sv. František z Assisi, není vyžadována ode všech. Abychom si ale nezavřeli majetkem vstup do Božího království, musíme nějakým způsobem chudobu žít, protože bohatý jen těžko vejde do Božího království. Chudoba pro nás může znamenat život ve stavu, kdy člověk má vše potřebné k životu – střechu nad hlavou, obyčejné slušné oblečení, denně co k jídlu, třeba i auto i mobilní telefon, ale neprahne po ničem navíc a s tím, co třeba i navíc má, se dovedou štedře rozdělit. Takováto chudoba, i když se mnohým bude zdát bláznovstvím, je chvalitebnou ctností. Tuto chudobu se může rozhodnout žít každý – každý si podle svého uvážení může nastavit tu svou laťku „potřebného k životu“ a o zbytek se dělit.

Chudý, který obohacuje

Přitahování Kristovým příkladem věřící za dlouhou dobu trvání Církve objevili mnoho cest, jak to konkrétně dělat. Základní podmínkou vždy je, aby člověk okolo sebe viděl různé tváře chudoby světa a nebál se věřit, že je v jeho silách alespoň trošku pomoci.

První cestou, která je asi nejnáročnější je cesta přímé pomoci, kdy člověk sám ze svých materiálních či duchovních prostředků tiší chudobu druhého – vypomáhá člověku v nouzi finančně a také radami, které mají vést k tomu, aby se dokázal časem sám o sebe postarat. Lépe však je, když se do pomoci konkrétnímu jednotlivci zapojí víc lidí. Ježíš povzbuzuje: „Kdo tě prosí, tomu dej, a kdo si chce od tebe vypůjčit, od toho se neodvracej.“ (Mt 5,42)

Dalším způsobem je pomoc skrze nějakou organizaci. Nám asi nejbližší je Charita a nebo Papežská misijní díla. Charita pomáhá potřebným v naší zemi. U nás ve Znojmě vytvořila několik chráněných dílen pro lidi se zdravotním postižením. Provozuje domov pro matky v tísní, stacionáře pro tělesně i duševně postižené, poskytuje hmotnou i poradenskou pomoc jednotlivcům i rodinám v tíživých životních situacích. Charitní pracovníci se věnují dětem na ulici, obětem domácího násilí a dokonce také také prostitutkám. O činnostech Charity ve Znojmě si můžete přečíst na stránkách www.znojmo.caritas.cz.

Charita nasměrovává svou pomoc také do ciziny: organizuje např. projekt adopce na dálku, kdy si nějaký konkrétní člověk (nebo farnost) může třeba v Indii adoptovat sirotka a každý rok mu posílat potřebnou sumu na vzdělání a výživu. (V současné době je to do Indie asi 5300,- Kč – což přece není zas tak moc.) Nejde jen o finance. Mezi sirotkem a adoptivními rodiči funguje komunikace prostřednictvím dopisů.

Charitě lze pomáhat jednak finančními dary, ale lze se také zapojit jako dobrovolník Charity – zdarma se přímo podílet na její činnosti: spolupracovat na Tříkrálové sbírce nebo navštěvovat stacionáře pro postižené,...

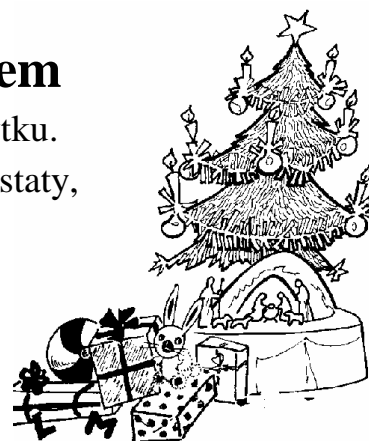
Co z toho budu mít?

Mnohokrát se mi stalo, že mě někdo o něco prosil – na ulici nebo za mnou přišel. Člověku přitom často projede hlavou myšlenky typu „a co když mi bude chybět?“ nebo „a co z toho budeš mít?“ Myšlenky, které jsou výrazem naší zaměřenosti na sebe a našeho sobectví. Je třeba dávat s rozumem, zvláště zvažít každou situaci. Pamatovat ale také na Boží slovo o Otcově péči o zítřek těch, kdo mu důvěřují a o Boží moci zahrnout nás všemi dary své milosti, abychom vždycky měli dostatek toho, co potřebujeme a ještě nám přebývalo pro každé dobré dílo. (srov. Mt 6,32; 2. Kor 9,8) Radostný dárce právě tyto věci může od Boha zakusit a růst tak ve své víře. Poznává ve svém životě onen paradox evangelia, který žil svatý Pavel, když svědčí „...jsme chudí a přece mnohé obohacujeme...“ (2.Kor 6,10)

Někdy lidé přemýšlí nad tím, proč jsou v naší společnosti chudí, nemocní, postižení. Říkají – nebylo by pro ně lépe, kdyby vůbec nežili? Ze své zkušenosti vím, že takoví lidé si váží každého dne života mnohem víc než my zdraví. Tím, že jim pomáháme a věnujeme se jim, stáváme se my sami v mnohém duchovně bohatší. Roste naše citlivost.

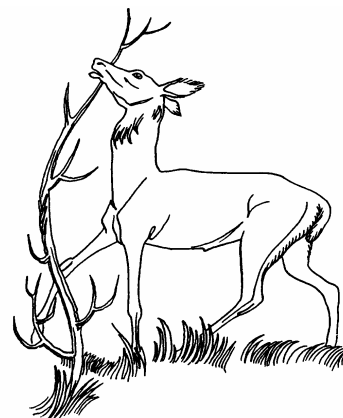
Zpytování svědomí pod vánočním stromkem

- Nemylme se. Nejde o to dát chudému trošku z našeho nadbytku.
- Křesťan nepomáhá chudým jen ze svých přebytků, ale z podstaty, to jest z toho, co sám potřebuje k životu!
- Nikdo nesmí ponechat pro své výhradní používání to, co přesahuje jeho osobní potřebu, když druhým scházejí věci potřebné k životu.
- Navštívil jsem jistou rodinu tzv. praktikujících křesťanů. Přijali mne v přepychově zařízeném bytě. Na můj trochu kriticky udivený pohled reagovali s trochu chlácholivým úsměvem: „My víme, co nám asi teď řeknete, ale i křesťan musí přece držet krok s ostatními, být normální.“ Výraz „normální“ pochází od slova „norma“. Pro křesťana je jediná norma - Kristus.
- Můj podíl? Vkladní knížka, plný šatník, tuzexové prádlo, cigarety, kávičko, zákusek, značka auta, přístroje a nebo třeba neúměrný výběr rekreace... i toto všechno může být - obrazně řečeno - mým podpisem na listině smrti těch, kteří bez vlastní viny čekají vlastní smrt nedostatkem.
- Dáváš chudým aspoň desátek ze svých příjmů?

Podzimní prázdniny na faře

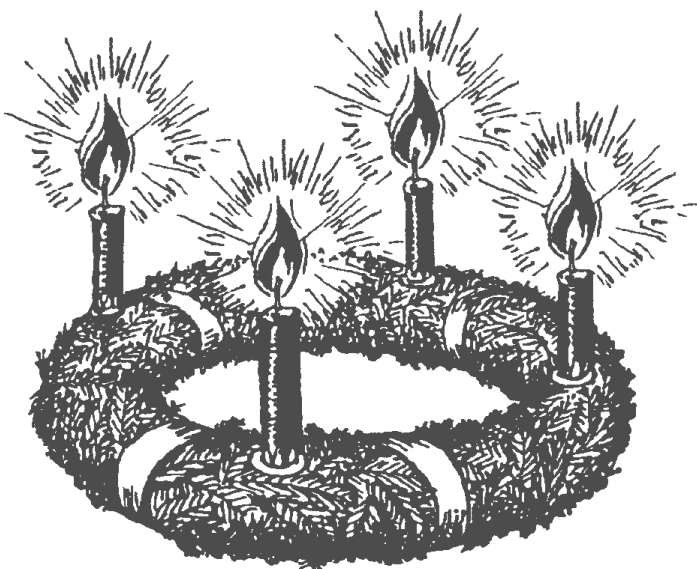
Podzimní prázdniny (29.10. – 1.11.) jsme strávily v Jeníkově na faře. První den jsme hráli hry – např. na červenou lišku, Kacafírka, na urážky atd. Na faře bylo 14 dětí. Druhý den jsme šli na výlet do obory, do Mstišova. Došli jsme do obory a dali si svačinu. Po svačině jsme šli na houpačky a Tereza nás fotila. Pak jsme se šli podívat na zvířátka do obory. Byl tam pštros, divoká prasata, srnka, jelen, králíci a husy. Prohlédli jsme si všechny zvířata a pak jsme se pomalu vraceli domů. Když jsme se vrátili na faru, tak jsme hráli opět hry. Mé sestře se líbil Macháček a mě se líbila hra na urážku. Dali jsme si večeri a pomodlili se večerní chvály. Po večerí jsme koukali na Krtečka a mě se líbila pohádka o kalhotkách. Šli jsme spát a Petra nám vyprávěla pohádku. Ráno jsme se nasnídali a uklidili jsme po sobě.

Nikola a Tereza Gothová

Když přijde advent

Otec Jan z Teplíc nám přivezl na faru chvojí. Vzal hrnec a kbelík a s pomocí drátu vyrobil z chvojí základní kruh. My jsme pak vzaly drátky a větvičky a ze základního kruhu vznikl věnec. Věnec jsme ozdobily 4 svíčkami, šiškami, kytkami, mašličkami a provázky z lýka. Na závěr jsme se pomodlili.

Svíčky na adventní věnec jsme si taky samy vyrobily. V hrnci jsme roztavily vosk a voskovku, která nám vosk zabarvila. Měly jsme připravené trubičky od toaletního papíru, které byly z jedné strany ucpané a kolíkem z vrchu byl přichycen knot. Lžičkou jsme pak barevný vosk nalily do trubiček, chvíli jsme počkaly než vosk zatuhne a přidaly další barevnou vrstvu. Až byly celé svíčky hotové tak jsme je nechaly do druhého dne pořádně ztuhnout. Pak jsme strhly papírovou trubičku a vylouply hezkou svíčku. Byly krásně

barevně pruhované. A věnec byl připraven. Otec Nik nám jej spolu s dalšími posvětil v kapli sv. Anny v Jeníkově. Přitom jsme i zapálily první svíci.

Před tím jsme byli na mši svaté v Lahošti a pak se dívali na rozsvěcení stromečku. Děti ze školky tam zpívaly koledy. Moc se nám líbila jízda na vláčku. Bylo to moc pěkné

Sabina a Perla Gaňovi

Už se blíží vykoupení, budme na to připraveni

Vzhůru do Prosiměřic aneb jsme věřící?

Otázka uvedená v nadpise je připomenutím toho, že Abrahám, vzor všech věřících, vykročil na Boží pozvání na cestu do země, kterou mu Bůh slíbil. K víře patří to, že čas od času vykročíme do neznáma. Pozvání na duchovní obnovu je právě takovou výzvou zažít to, co jsem ještě nezažil a stát se tak opět ve víře bohatším. Do toho!!! Letos můžete vybírat z těchto nabídek:

14. 1. – 17. 1. pro ženy - vede

P. Stanislav Krátký, probošt mikulovský. Téma: **Jako orlice**

28. 1. – 31. 1. pro muže – vede jáhen Ladislav Kinc. Téma: **Víra, naděje, láska**

4. 2. – 7. 2. pro ženy – vede P. Milan Plíšek. Téma: **Hovory o víře**

11. 2. – 14. 2. pro kluky a svobodné muže – vede P. Milan Plíšek. Téma: **Hovory o víře**

25. 2. – 28. 2. pro soluňáky – vede P. Marek Dunda. Téma: **Životní výzvy**

4. 3. – 7. 3. pro děvčata ze Společenství čistých srdcí – vede P. Pavel Habrovec.

Téma: **Bud' dobré myslí**

11. 3. – 14. 3. pro marianky – vede P. Marek Dunda. Téma: **Pravá láska**

15. 4. – 18. 4. pro maminky marianek a soluňáků – vede P. M. Dunda. Téma: **Bohu díky**

Začíná se vždy ve čtvrtek v 18.00, zakončení v neděli ve 14.00. S sebou: spací pytel nebo deku, Bibli, poznámkový blok a potraviny do společné kuchyně. Cena: 250 Kč (vzhledem k reálným nákladům budeme vděční i za případné dary navíc).

Pokud na některý z turnusů nebude 10 dní před začátkem přihlášeno alespoň 10 účastníků, bude turnus zrušen. Přihlášky na faře ve Vranově n/D, Náměstí 20, e-mail marek@fatym.com, telefon 515 296 384.

P. Marek Dunda a ostatní kněží

Otevři oči a podívej se ven

O tom, jak od Vánoc přibývá na obloze

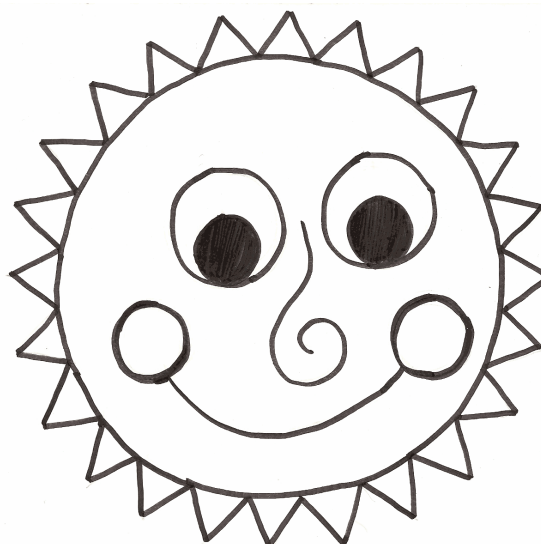
sluníčka nám hovoří stará přísloví:

Na Boží narození o bleši převalení...

Na Nový rok o slepičí krok...

Na Tři krále o skok dále...

Na Hromnice o hodinu více...

Jeníkovská pětiletka

Nebojte se, nejedná se o žádný návrat do dob dávno minulých, kdy veškeré plány byly navrhovány právě na dobu pěti let.

Když jsem přišla před 5 lety do Jeníkova, mým jediným plánem bylo modlit se, starat se o faru, kostel, věnovat se dětem, mládeži a celkově lidem. Nyní se přiblížil čas, kdy se chystám faru opustit a tak přemýšlím nad tím jaké byli ty roky v Jeníkově.

No od každého trochu, jak už to tak bývá. Byli časy dobré i zlé a vše bylo k něčemu dobré.

Je zde nádherný kostel. Mnozí řeknou co je na něm krásného. Oproti jiným, jako je třeba v Oseku, je chudý a prostý a hodně věcí bylo ukradeno či odvoženo. Neobdivovala jsem krásu ani tak viditelnou zrakem, i když jeníkovský kostel se mi líbí i vizuálně a to právě pro svou chudobu a prostotu, ale spíše jsem měla na mysli krásu vnitřní, protože jsem v něm strávila krásné chvíle při modlitbě. Prostě nádherné duchovní místo a je to nejen názor můj.

V Jeníkově jsem toho prožila hodně. 5 let je dost času na to, aby se nahromadily kupy vzpomínek které již nepůjdou vymazat a věřte, že Jeníkov budu stále nosit ve svém srdci.

Chci moc poděkovat všem, kteří nějak pomohli či potěšili a kteří byli oporou.

Rozhodně to že odcházím neznamená, že už bych to tady neměla ráda a zanevřela na vás. Je prostě čas se pohnout z místa a nasměrovat svůj život někam jinak. Já jsem se rozhodla nasměrovat více k Bohu a po krátkém pobytu doma u rodičů vstoupím do kláštera sester svaté Kláry, kde bude-li to vůle Páně zůstanu jako sestra.

Všem vám přeji požehnané svátky. Ať radost z narození Krista prosvětlí váš život a naplní pokojem. Buďte s Pánem Bohem.

s.k. Petra Vaňková

Starosti nejen moje

Máme tady znovu vánoční čas a s tím spojený jako vždy i další nový rok, teď už 2010. Těším se na adventní koncert, který bude letos s pěveckým sborem z Duchcova, kde jsem dříve taky zpívala. Zpívání mě sice neopustilo, protože máme teď řadu vystoupení s Rybovou mší v Teplicích i v okolí s Krušnohorským sborem. Je to vždy pěkný zážitek. To by bylo zatím to kladné. Ale mne ještě dělá starosti a určitě nejen mne naše fara.

Jak to bude dál. Jak je už známo, odchází nám naše katecheta Petra a jsou dohady, kdo bude pokračovat dál. Věřím, že se někdo obětuje a bude zde neboť si neumím představit, že fara bude prázdná. Petra měla výdrž, i když chodila ještě do školy. Chtěla bych jí tímto popřát, aby si svoji volbu vybrala tak, aby toho nemusela litovat a taky, aby na nás nezapomněla. Věřím, že se otcovi Markovi podaří znovu vytvořit nějaký malý tým a já se budu snažit pomoci taky.

Jinak přeji celému Farnímu týmu Vranov i jejich blízkým a všem čtenářům zpravodaje pěkné, klidné, vánoční svátky plné Božího požehnání a do Nového roku pevné zdraví a velkou naději a lásku za celou rodinu a za všechny blízké z Lahoště.

Gita Salačová

A NĚCO VESELÉHO NA ZÁVĚR:

Vystěhovává se Roubíček ze Sovětského Svazu. Na hranicích mu celníci najdou v kufru bustu Lenina. Ptají se: "Co to je?"

"To se ptají špatně," povídá Roubíček, "Měli by se zeptat, kdo to je? To je Lenin! Zachránce proletariátu celého světa, zakladatel mé milované vlasti, Sovětského Svazu, génius, který naplnil Marxovy myšlenky..."
"Dobře, můžete jít...", říkají celníci.

Na izraelské hranici celníci znovu najdou Leninovu bustu a ptají se ho: "Co to je?"

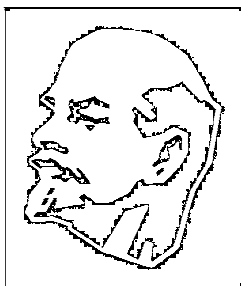
"To se ptají špatně," povídá Roubíček, "měli by se zeptat, kdo to je? To je Lenin! Šílenec, co přivedl polovinu světa do chudoby, největší zločinec dvacátého století,"

Dobře, dobře, můžete jít..." říkají celníci.

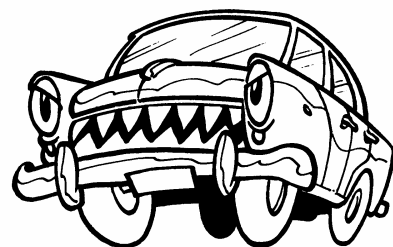
Roubíček přijede ke svým příbuzným, vybaluje si věci. Jeho synovec si všimne Leninovy busty a ptá se: "Strýčku, kdo to je?"

"Ale to se ptáš špatně, synovče, měl by ses zeptat, co to je?"

"To je pět kilo neprocleného zlata!"

Muž stopuje u silnice za velmi tmavé noci, právě uprostřed bouře. Nikde žádné auto. Lije tak prudce, že vidí stěží pár metrů před sebe. Najednou zahlédne auto jak míří k němu a zastavuje. Bez rozmyšlení do něj naskočí a zavře dveře. Vtom si uvědomí, že za volantem nikdo nesedí. Auto se dává pomalu do pohybu. Podívá se na cestu a vidí, že se blíží zatáčka. Ještě se nevzpamatoval z prvního šoku, když tu najednou, těsně před zatáčkou, se oknem protáhne ruka a zatočí volantem. Muž, strnulý hrůzou, sleduje, jak se ruka objevuje pokaždé, když se auto blíží k zatáčce. Nakonec celý vyděšený vyskočí ze strašidelného auta a bez ohlednutí upaluje bouří až do nejbližšího města.

Celý promočený, bledý a v šoku, viditelně otřesený vejde do nejbližšího baru a požádá o sklenici rumu. Potom, ještě se třesoucí hrůzou, začne každému v baru vyprávět o hrozném zážitku, který měl se strašidelným autem bez řidiče a tajemnou rukou, která se pořád objevovala. V baru všichni tiše naslouchají a z vyprávění jim začne běžet mráz po zádech. Vlasy se jim ježí hrůzou, když si uvědomí, že ten člověk určitě mluví pravdu, protože je celý vystrašený a určitě není opilý.

Asi o půl hodiny později vejdou do téhož baru dva muži a jeden řekne tomu druhému: „Hele, támhle je ten pitomec, co nám vlezl do auta, když jsme je tlačili.“

Vánoční farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PRÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSC 417 24, tel. 731 402 749 (Petra Vaňková). Zpravodaj vyšel v prosinci 2009 v nákladu 670 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již padesátéčtvrté) plánujeme jako velikonoční a vyjde, dá-li Bůh, v dubnu 2010. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300